

מכון "חץ" לחשיבה צבאית מתקדמת, רחוב אופנהיימר 5, פארק המדע, רחובות
טל' 08-9152729, פקס 08-9152744, דוא"ל info@iamti.com, אתר www.iamti.com

דבר העורך:

מעטים בלבד מעזים לדבר בגלוי לב לפני תום הקריירה שלהם.. אפשר שאין עוד תחום מקצועי שצווי בעל התפקיד מתקבלים בו בהכנעה חסרת ביקורת כזו, וסיום הקריירה הפעילה מביאה לשקיעה מהירה יותר באדישות רשלנית.. אך חלק מסוים מהם רואים בפרישה הזדמנות להרהורים, ויש שפע של עדויות היסטוריות העומדות שממגזר זה הגיעו תחזיות מדויקות יותר בדבר לוחמת העתיד מאשר מקרב מי שעודם מחזיקים בסמכות... האמת מופיעה ברגע שבטל ובשאפיות. למשרד המלחמה יש כלים לחקר כלי נשק וכדומה, אך לא לחקר תנאיה האפשריים של הלוחמה בעתיד... היום מגולגלת חקירתן של בעיות על כתפי קצינים העסוקים בענייני הצבא השוטפים. מן

בגיליון זה

1	ליאופרד 2 פגיע
2	מה הסתבך בפשיטה בתימן
3	השוואת מערכות אמריקאיות וזרות
4 - 5	האיחוד האירופי מורה לא להשתמש במונח טרור
6	פוטין נמנע מלהשתמש במונח טרור

הדין שהמשימה תוטל על קבוצת קצינים שיוכלו להקדיש את כל זמנם לבחינת הנתונים הרשומים, לאיסופם מגורמי חוץ, ולניסוח מסקנות באווירה חופשית... רצוי מאד שיתווסף אליהם גרעין קבוע של אנשי אוניברסיטה מהדרגה הראשונה שהוכשרו בדרכי המחקר המדעי. לידל הארט, מחשבות על מלחמה 1927
"לצבא הבריטי יש את הספרות הצבאית הטובה בעולם, הבעיה היא שהם אינם קוראים אותה" – רומל 1942

טנק ליאופרד 2 הגרמני נמצא פגיע בלחימה כנגד דאע"ש

מרקוס קלוכנר - ינואר 2017

מתכנני הטנק שרצו להשיג שילוב אופטימלי של מיגון, גמישות ואש הדגישו תמיד את הצורך לניידות בשדה הקרב ותכננו את המיגון בצדדים ובאחורי הטנק קל יותר מזה המקובל בטנקים מערביים כמו ה A 1M1 האמריקאי או הצ'לנג'ר 2 הבריטי. המיגון בחזית התובה והצריח חזק הרבה יותר מאשר המיגון בצדדיו של הטנק ליאופרד 2. לטנקים הטורקיים אין מיגון ריאקטיבי או אקטיבי שיבלום תקיפת טילים. נראה כי אנשי דאע"ש היו ערים לחולשות הטנק כאשר הטנקים נכנסו לאל-באב וכיוונו אל אגפי ואחורי הטנק ואילצו את הטורקים לעצור את ההתקפה. רלף רט מנהל מוזיאון השריון במונסטר (גרמניה) אמר בראיון ווידאו שהציג את ההרס לטנקי הליאופרד בסוריה "בשונה להנחה המקובלת, טנקים אינם לוחמים יחידים" בהצביעו על הסרט המראה את הטנקים נעים כבודדים ברחובות אל-באב "טנקים תמיד נעים עם חי"ר צמוד המגן עליהם באגפים".

המוניטין של ליאופרד 2 הגרמני, שמהווה את הטנק העיקרי של נאט"ו זועזע בקרבות עם דאע"ש בסוריה. לפי הדיווח לפחות 10 טנקים הושמדו בניסיון הטורקי להשתלט על העיר אל-באב המצויה 15 ק"מ מהגבול הטורקי. הטורקים פרסו אלפי חיילים במבצע שהחל בספטמבר, אך למרות תקיפות חיל האוויר הרוסי בסיוע לכוחות המתקדמים הם נכשלו לכבוש את העיירה מול התנגדות חזקה. עשרות חיילים טורקיים ובני בריתם נהרגו בקרב. העיתון הגרמני די-וולט מדווח כי לפחות 10 טנקי ליאופרד 2 הושמדו ורבים אחרים ניזוקו בקרבות הרחוב בשולי העיירה אל-באב. נטען כי המורדים השתמשו בטילי טאו האמריקאים ובטילי קורנט הרוסיים בלחימתם כנגד הטנקים. ליאופרד 2, במשקל 60 טון, מיוצר על-ידי קראוס מאפאי בבואריה ומצוי בשירות משנות ה-80. 2100 טנקים נרכשו עבור הצבא הגרמני. אבל, עם סיום המלחמה הקרה קוצץ תקציב הביטחון וגרם לירידה חדה בייצור. 325 מהטנקים בסד"כ הגרמני שודרגו ונשארו בשירות. 20 מאלה עברו תכנון מחודש ונקראים דגם A 7 אבל מרבית הטנקים הם דגם A 4 שהוא הדגם המצוי בצבא הטורקי. ליאופרד 2 יוצא לארצות רבות כמו אוסטריה, דנמרק, פינלנד, יוון, הולנד, טורקיה, ספרד, שבדיה ושווייץ. בסיום המלחמה הקרה גרמניה החלה למכור את הטנק כעודפי ציוד ומדינות רבות כמו פולין ניצלו את ההנחה במחיר והצטיידו בטנק הגרמני. לטנק נוצר מוניטין כבלתי ניתן להשמדה ב-2003 כאשר טנק ליאופרד 2 קנדי שרד פיצוץ מוקש מסיבי של הטליבאן. הביקורת על הטנק טענה שהטנקים תוכננו במיוחד להתמודד עם מתקפת טנקים סובייטיים במישורי צפון גרמניה ואינם מתאימים ללחימה אורבנית.

מה הסתבר בתימן? פרטים חדשים על הקרב בו נהרג לוחם "אריות הים"

וויליאם ארקין, קן דילניאן ורוברט ווינדרם – 3 בפברואר 2017

מ משולבות כנגד מנהיגי AQAP וכסיוע לכוחות ממויחדים של התימנים והקואליציה. על פי דברי קצין בכיר ארה"ב החלה בהכנות למבצע לתקיפת מחנה אל קאעידה לפני חודשים מספר.

הכוונה הייתה לתפוס מידע חשוב על רשתות הטרור, האנשים והציוד מבית מסוים במחנה קרוב לג'בהת יאקלה בדרום תימן.

התכנון היה יסודי שנעזר בקרוב לשלושה חודשי איסוף מודיעיני, כולל על שגרת החיים וקיום תצפית רצופה על היעד והמשפחות בכפר הסמוך.

בגלל שהיעד נשמר היטב, אמרו הבכירים, גודל "החבילה" או עוצמת הכוחות והציוד הנדרש היה גדול מהרגיל.

בתחילת דצמבר, ספינת הצי האמריקאי "האי מקין" וכוח הכוננות האמפיבי שלה, ועוד ספינות אחרות ומרינס, הגיעו למרחב כדי להוות כוח תגובה מהירה למבצע האמריקאי בתימן, בג'בוטי הם צורפו ל"אריות הים" שהיו הכוח העיקרי.

ב- 21 בדצמבר "אריות הים" ערכו אימון בג'בוטי עם מסוקי המרינס כתרגיל על מודל.

ממשל אובמה היה אמור להחליט האם לבצע את המשימה.

בכיר לשעבר בממשל אובמה אמר שהתכנית לפשיטה הוצגה לצוות הביטחון הלאומי של אובמה לפני השבעת דונלד טראמפ. זאת כחלק מדיון בפעולות מתוכננות שהציג עליה משמעותית במספר הפעולות בתימן.

לאחר בחינה רב-ארגונית מקיפה, אמר הבכיר, צוות ממשל אובמה החליט להעביר את ההחלטה על הפעולות לממשל טראמפ מאחר והפעולות שתתבצענה תהיינה תחת הממשל החדש.

לדברי אותו בכיר ההיסוסים נבעו בגלל היקף הכוחות הנדרש ומאחר ועל פי התכנית נדרש להפעיל יותר כוח יבשתי מכפי שהופעל לפני כן בתימן. הבכיר אמר שהפשיטה המסוימת הזו שבוצעה ביום ראשון לא הועלתה לאישור.

דובר הבית הלבן, שון ספייסר אמר ביום רביעי שהפשיטה אושרה על-ידי צוות סגנים בין ארגוני ב- 6 בינואר והתכנית הציגה פשיטה בלילה חסר ירח כלומר לאחר השבעת הנשיא טראמפ.

בכיר בממשל אובמה לשעבר טען שוועדת הסגנים הבין ארגונית של מועצה לביטחון לאומי לא המליצה באופן פורמלי האם לבצע או לא לבצע את הפשיטה.

יכול להיות שכלב נבח, או התרסק רחפן או רחש ממכשירי הקשר. אבל מקורות מודיעין רבים שמשו חשף לטוריסטים את NBC אמרו ל ההתקפה המתוכננת השכם בבוקר על-ידי ארה"ב ובני בריתה ביום ראשון ושערי השאול נפתחו.

משימה מתוכננת ומתורגלת היטב הייתה אמורה לשלוף מחשבים וחומר מודיעיני אחר ממחנה אל קאעידה בכפר סמוך להרים הפכה לקרב מסיבי ששולבו בו מטוסי האריר, מסוקי תקיפה ונשים לוחמות של אל קאעידה שהרגו לוחם "אריות הים", נהרגו גם 14 לוחמי אל קאעידה ולפי השמועות עוד נשים וילדים שאינם לוחמים.

על פי מקור צבאי בכיר, אחת ההרוגות הייתה ילדה בת 8 אזרחית אמריקנית ביתו של מנהיג אל קאעידה אנוואר אל אוואלקי שנהרג על-ידי כטב"מ אמריקאי בתימן ב- 2011.

הנשיא טראמפ הכריז ביום ראשון שהמשימה הייתה הצלחה, והפנטגון הפיץ הודעה ביום רביעי האומרת שכוחות ארה"ב תפסו "חומרים ומידע בעל ערך מודיעיני רב".

אבל, בכירים בצבא אמרו ל NBC "כמעט כל דבר השתבש". בכיר במודיעין עם ידע ממקור ראשון על המבצע אמר שעדיין לא ברור אם המבצע היה הצלחה. "נכנסנו בכוונה לתפוס טלפונים ומחשבים ואנחנו לא יודעים אם מה שנתפס הוא בעל ערך רב".

"מי ירה ראשון? מה באמת נאסף? מה השתבש? ההערכות האלה אינן מתקבלות בקצב הטוויטר, נצטרך להמתין ולראות" אמר קצין מבצעים מיוחדים לשעבר.

הכנות לפשיטה

הפשיטה, על פי מקורות צבאיים ומודיעין רבים, ועל פי מסמך תדריך שנמסר ל NBC' תוכנן והוכן במשך חודשים, והיה חלק ממערכה רב-לאומית מתמשכת להחליש את מאחז אל קאעידה (AQAP) בחצי האי ערב, שנחשב מזה זמן כאחד הארגונים החמושים המסוכנים ביותר של אל קאעידה. ל AQAP היסטוריה של התקפות כנגד ארה"ב ובני בריתה, כולל התקפת חג המולד 2009 בניסיון לפגוע במטוס אזרחי בתוך ארה"ב, חבילת הנפץ שכשלה ב- 2010 וההתקפה ב- 2015 בפריז על שרלי הבדו. ארה"ב ניסתה לפרק את AQAP מאז 2002. בנוסף לתקיפות מטוסים וכטב"מים – היו 6 תקיפות ב- 2016 – ארה"ב הפעילה כוחות קרקע. מספר קטן של אנשי צבא אמריקאים השתלבו בפעולות

השוואת המערכות בצבא ארה"ב עם המערכות המקבילות בצבאות זרים

מכון ראנד - ג'ון גורדון (הנין), ג'ון מאסטסומורה, אנתוני אטלר, סקוט בוסטון. מתיו א. בויר, נטשה לנדר, טוד ניקולס

ארה"ב מוביל במה שקשור לגודל וליכולת של צי המסוקים ששלו, אבל התחכום של מסוקי תקיפה וממסוקים בעלי כושר נשיאה בינוני הפועלים ברחבי העולם גבר.

פלטרפורמות מסוקי התקיפה של ארה"ב הוכיחו את היכולת הדומיננטית של מערכת רכישת המטרה שלהן אבל לפלטרפורמות מסוקי התקיפה והתובלה למרחק בינוני של צבאות זרים יש כמה יתרונות משלהם. למסוק המסוגל לשאת מטען כבד בשירות צבא היבשה, CH-47F יש קישוריות דיגיטלית גדולה יותר מאשר למקביליהם הזרים, אבל יש לו מטעד נמוך יותר מאשר למערכות המקבילות לו בצבאות אחרים.

מערכות הטילים של ארה"ב מפגרות אחר הטווח הגדל של מערכות דומות בצבאות רוסיה וסין.

המגמה הניכרת בצבאות אחרים לייצר ולהשתמש במטולי קליעים כבדים היורים לטווח שעולה בהרבה על 100 ק"מ נושאת עימה השלכות לגבי מערכות האש של צבא ארה"ב, בכלל זה אש-כנגד ורכישת מטרה.

יהיה צורך להחליף חלק גדול מהמלאי העכשווי של הטילים ברשות צבא היבשה כאשר המגבלות על תת-חימוש ייכנסו לתוקף ב-2019.

הצבאות הוסיפו יכולות ניכרות ליחידות הרגלים שלהם אבל המשקל שנושאים אנשי החי"ר מעורר דאגה

משקל בן כ-50 ק"ג או יותר שגור ומקובל כיום לגבי כוחות רגלים הנעים ברגל.

צבאות אחדים ציינו כי הם יזמים תוכניות שנועדו להפחית את המשקל הנישא על ידי אנשי החי"ר.

המלצות

יש לבחון מיהן מערכות ההגנה הטובות ביותר לבלימת תקיפות טילים ארוכי טווח.

צבא היבשה האמריקאי צריך לתמוך במחקר ופיתוח של תחום הרובוטיקה במטרה לשפר את יכולותיו כמו גם להשיג מנהיגות טכנולוגית – ולקיימה.

צבא היבשה האמריקאי צריך לשקול אופנים שונים להקלות במשקל המטענים שנושאים אנשי חי"ר הנעים ברגל.

צבא היבשה האמריקאי צריך לבחון בקפידה את הצורך במטוסי סיור מאויישים יעודיים חדשים לנוכח המגמות העולמיות להגברת היכולת או הכושר לשילוב בין מסוקי תקיפה ומערכות אוויריות בלתי מאויישות שיבצעו את משימות

הסיור

והתצפות.

נד פרייס איש ה CIA לשעבר שהיה דובר המועצה לביטחון לאומי של ממשל אובמה אמר בציף שספייסר טעה וש"המבצע הזה מעולם לא הוצג או נשקל על-ידי ממשל אובמה לאישור".

שאלות המחקר

1. מהו מצבן העכשווי של מערכות נבחרות בצבא ארה"ב אשר ישוו למקבילות להן בצבאות זרים?
2. מהו המצב בשדה ומהו מקומן של תוכניות הליבה של הצבא במסגרת תחומיהן?
3. מהו טיבן וחשיבותן היחסית של יכולות צבא ארה"ב?
4. אילו יכולות של צבאות זרים רצוי שצבא ארה"ב ישקול לאמץ?

השוואת המערכות בצבא ארה"ב עם המערכות המקבילות בצבאות זרים מאפשרת למי שעוסקים בפיתוח עוצמת הכוח של צבא ארה"ב וצבאות אחרים הזדמנות לבחון את היכולות והמערכות הנבחרות של צבא ארה"ב לעומת אמצעי לחימה דומים בצבאות זרים. מי שפרש את חסותו על המחקר, מטה 8-G במיניסטריון צבא היבשה, מעוניין להעלות מהשוואה בין מערכות צבא ארה"ב לבין אלה של צבאות אחרים תובנות שיאפשרו לזהות פערי יכולת אפשריים, כמו גם לאסוף רעיונות טובים מהתנהלותם של צבאות אחרים, ואשר צבא ארה"ב עשוי לשקול את אימוצם. בהתבסס על הזמן והמשאבים הזמינים, המחקר התמקד ברק"ם, מסוקים, ארטילרית קליעים ותותחים לצד פלטרפורמות לוגיסטיות מגוונות. הצבאות שנבחרו לצורך ההשוואה הם מבין בעלות בריתה של ארה"ב כמו גם יריבים פוטנציאליים בעתיד.

העיקרון המארגן של המחקר הוא תפקודי הלחימה של הצבא. פונקציות אלה כוללות תנועה ותימרון (אוויר וקרקע), מודיעין, אש (עקיפה), קיום הכוח, פיקוד מוכון-משימה וכן הגנה. ההשוואה בין מערכות צבא היבשה לבין מקבילותיהן הזרות בוצעה במסגרת זו. הנתונים הראשוניים שבהם נעשה שימוש לפיתוח ההשוואות היו התכונות on the record של המערכת, כמו למשל טווח הנשק והתחמושת הנורית, משקל הרכב ורמת ההגנה שלו, כושר הנשיאה של כלי הרכב, במונחים של מספרי כוח אדם או מטען, ומאפייני הטווח והמטען התכליתי של המסוקים. בנוסף על ביצוע השוואה ישירה בין מערכת למערכת, הצליח המחקר לזהות תובנות וסוגיות של קיצורי-דרך שחלו על כמה מתפקודי הלחימה.

הממצאים החשובים

הרק"ם של צבא ארה"ב אינו נופל מזה של כלי נשק דומים המשמשים מדינות אחרות צבא ארה"ב צריך לשפר את מערכות האינפרא-אדום שלו ה-forward looking או לפתח טכנולוגיות חישה אחרות כדי לקיים את יתרונם של הטנקים ורכב "ברדלי" של הצבא שניכר בהתנגשויות קודמות של אש-ישירה. צבא היבשה "אינו בעניינים" בקרב הצבאות הנעזרים בטנקי מערכה בהתחשב במחסור בתחמושת מרסקת נפיצה ייעודית. **צבא היבשה של**

האיחוד האירופי מורה לעיתונות הבריטית ל א לציין כי הטרוריסטים מוסלמים

איב מאנו

המוסלמים מוכיח זלזול וביטול, לא רק כלפי כבודם של מרבית המוסלמים בבריטניה, אלא גם לגבי ביטחונם. הדו"ח מתבסס על מחקר שנעשה באחרונה על ידי מתיו פלדמן המכהן כפרופסור באוניברסיטת טסייד. המחקר אסף ותיעד פרטים לגבי ארועים שהביעו איבה כלפי המוסלמים לפני ואחרי התקפות טרור. בשבעת הימים שקדמו לטבח שהתרחש ב"צ'ארלי הברדו" בפאריס, שבו נהרגו 12 בני אדם, דווח על 12 תקריות כנגד מוסלמים, אך בשבעת הימים שלאחריו היו 45 תקריות כאלה. המתכונת הזאת הופיעה גם לאחר התקפות הטרור בסידיני, בחודש דצמבר, ובקופנהגן, בפברואר.

לדברי ECRI והחוקרים של אוניברסיטת טסייד, כאשר ג'יהאדים מוסלמים רוצחים אנשים והעתונות מדווחת כי הרוצחים הם מוסלמים, העתונות – ולא המוסלמים – מעודדים "תקריות איסלמופוביות" בבריטניה. לדברי העומד בראש המכון, כריסטיאן אלונד, "אין זה צירוף מקרים סתמי שהאלימות הגזענית נמצאת בקו עליה בבריטניה בדיוק בזמן שבו אנו רואים דוגמאות מדאיגות של חוסר סובלנות

והבעות שנאה בעיתונים, באינטרנט ואפילו בין הפוליטיקאים. לידו של ECRI "כאשר

התקשורת מדגישה את הרקע המוסלמי של מי שביצעו את מעשי הטרור, ומקדישה לכך מרחב כיסוי משמעותי, תגובת הנגד האלימה נגד המוסלמים תהיה חמורה יותר מאשר באותם מקרים שבהם ממתנים את המוטיבציה של המפגעים או מביאים במקומה הסברים חלופיים.

הדו"ח לא מסביר מהם אותם "הסברים חלופיים" אפשריים, אך ניתן למצוא דוגמאות לכך בעיתונות הצרפתית: כאשר מוסלמי תוקף חייל ומנסה לקחת את אקדחו, הוא לא טרוריסט מוסלמי אלא "חולה נפש". התקפות שכאלה על ידי "חולי נפש" שכיחות מאוד בצרפת.

העתונות הצרפתית נוהגת למתן את ההתקפות בהחלטתה שלא לנקוב בשמותיהם של מפגעים מוסלמים: בעיניהם של עתונאים צרפתים, אצבע מאשימה המופנית נגד "מוחמד" עלולה לעורר פעולות תגמול נגד המוסלמים. דוגמה אחרת – אי אפשר לקשור כנופיות מוסלמים לאלימות בשום צורה, וכך הם הופכים ל"צעירים". בצרפת,

זו הרגע שבו החוקים העוסקים בביטויי שנאה נעשים איום חמור יותר על הדמוקרטיה וחופש הדיבור מאשר הבעות השנאה לכשעצמן.

בצרפת, לעולם לא מציינים את הטרוריסטים המוסלמים כמוסלמים, אלא מכנים אותם "מטרופים", "משוגעים" ו"צעירים".

תקיפת חופש העיתונות וחופש הדיבור אינם דיבור נגד-שנאה – זוהי כניעה.

עם קבלתן ויישומן של ההמלצות האלה, תעמיד הממשלה הבריטית את הארגונים המוסלמים בכניע מעמד מונופוליסטי: הם יהפכו למקור המידע היחיד על עצמם.

החוקים שחוקקו במדינות שונות נגד ביטויי שנאה נועדו לפעול נגד תעמולה אנטישמית וקסנופובית שהולידו את השואה, ונעשה בהם שימוש גובר כדי להפוך לפשע כל דיבור שנתפס כעלבון לגזע, למוצא האתני, לדתו או לאומיותו של אדם.

מטרידה המחשבה כמה זמן יעסיק האיחוד האירופי את מומחיו ויפעיל את השפעתו כדי לגבור על המכשולים המשפטיים הקיימים, בניסיון להפיל ביקורת – מכל סוג שהוא – על האיסלאם, ולהיכנע לערכי הג'יהאד.

על פי המועצה האירופית נגד גזענות וחוסר סובלנות (ECRI) המהווה חלק ממועצת אירופה, העתונות הבריטית היא האחראית לגבור קריאות השנאה והאלימות הגזענית. ב-4 באוקטובר 2016 פרסם ECRI דו"ח העוסק אך ורק בבריטניה. נכתב בו כי "כמה גורמים בתקשורת המסורתית, במיוחד עיתוני הערב... אחראים למרבית המינוח המעליב, המפלה והמתגרה. ה"סאן", למשל, פרסם ב-25 באפריל מאמר תחת הכותרת "לחלץ את הסירות? הייתי מפעיל ספינות-תותחים כדי לעצור את המהגרים", ובו דימה הכותב את המהגרים ל"ג'וקים". העיתון פרסם גם כותרות פוגעניות נגד המוסלמים כמו זו שהופיעה בעמודו הראשון ב-23 בנובמבר 2015 שבה נכתב "1 מתוך 5 מוסלמים בריטיים אוהד את הג'יהאדים" ולצידה צילום של טרוריסט רעול פנים האוחז בסכין.

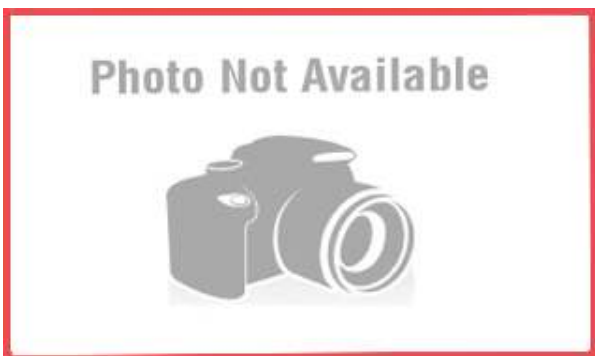
הדו"ח של ECRI מציג קשר סיבתי בין כמה כותרות בוטות בצהובוני בריטניה לבין בטיחותם של המוסלמים במדינה. במלים אחרות, הטענה היא כי העיתונות הבריטית מסיתה את הקוראים לבצע מעשים "איסלמופובים" נגד מוסלמים.

להערכתו של ECRI לנוכח העובדה שהמוסלמים נתונים לתשומת לב ציבורית גוברת כתוצאה מפעולות טרור הקשורות בדאעש ברחבי העולם, ליבוי הנטאי נגד

האיחוד האירופי מורה לעיתונות הבריטית ל א לציין כי הטרוריסטים מוסלמים (המשך)

בבריטניה ובכל מדינות האיחוד האירופי, קיימים חוקים נגד ביטויי החוקים נגד הבעת שואה לאומית נוצרו כחסם לאותם ביטויים של קסנופוביה ואנטישמיות שהזינו את השואה והם הופעלו באחרונה יותר ויותר כדי להפיל אמירות שרק נראו כעלבון לגזעו, מוצאו האתני של פרט, דתו או לאומיותו.

החוקים האלה שמשו גם את המוסלמים בתביעות נגד אמירות בגנות האיסלם (קריקטורות נגד מוחמד, אמירות המחללות את דת האיסלם וכו') שכביכול הן "גזעניות" – אך למרבה המזל בהצלחה זעומה בלבד. מרבית התביעות שהוגשו על ידי המוסלמים כשלו מכיוון שהאיסלם אינו גזע. אגנס קאלאמאר, מומחית לזכויות אדם כותבת על מגילת הייסוד של האו"ם: "סעיף 19 מכיר בכך שמגבלות סבירות על חופש הדיבור נחוצות או לגיטימיות כדי למנוע תמיכה בדברי שטנה המתבססים על לאום, גזע, ודת ומהווים הסתה לאפלייה, עוינות או אלימות. הארגון אינו מחיל הגבלות לגיטימיות שכאלה על ביטויים מעליבים או אמירות שיש בהן חילול הקודש". מטרידה המחשבה עוד כמה זמן ירתום האיחוד האירופי את מומחיו והשפעתו כדי להבקיע דרך המכשולים המשפטיים, במגמה להפיל כל סוג ביקורת על האיסלם ולהיכנע לערכי הג'יהאד.

טרוריסטים מוסלמים לעולם אינם טרוריסטים מוסלמים אלא "חולי נפש", "פסיכים" ו"צעירים". זה המצב בצרפת. בבריטניה, הצהובונים אינם כה מנומסים והם מבינים היטב את כוונות המסמך של ECRI – לאסור על השימוש במילה "מוסלמי" בכל הקשור ל"אלימות או טרור". הדו"ח של ECRI מהווה פניית פרסה בחופש הדיבור

זהו הרגע שבו החוקים המתייחסים לדברי שטנה נעשים לסכנה גדולה יותר לדמוקרטיה ולחופש הדיבור מאשר דברי השטנה עצמם. כשאוסרים על עתונאים לקרוא ל"טרור האיסלמי" בשמו, וכאשר דוחקים בהם להצניע את קשריהם של מוסלמים עם טרור, שהוא ניסיון לעוות את האמת באותה הצורה שבריה"מ נהגה לצנזר את האמת. ניצולם של כמה מאמרים גזעניים בצהובונים – לא רבים, משום שבדו"ח לא מצוטטים רבים מהם – כדי לתקוף את חופש העתונות וחופש הדיבור אינו אמירה נגד השנאה: זו כניעה.

ההוכחה לכניעה זו נמצאת בהמלצות ECRI לממשלת בריטניה.

- "כינון רגולטור עצמאי לעתונות"
 - "הכשרה קפדנית לעתונאים כדי לוודא צייתנות משופרת לאתיקה המקובלת."
 - "בחינת ההתניות לגבי שואה ושיסוי על מנת לעשותם אפקטיביים ושמישים יותר."
 - "כינון דיאלוג אמיתי עם המוסלמים כדי להאבק באיסלמופוביה. יש להיוועץ בהם לגבי כל מדיניות של הממשלה שיכולה להשפיע על המוסלמים."
 - תיקון קוד ההתנהלות של העורך על מנת לוודא שחברי הקבוצות יוכלו להגיש תלונות כקורבנות נגד דיווח עיתונאי מוטה או מבוסס על דעה קדומה לגבי הקהילה שלהם."
- אם ממשלת בריטניה תיישם את ההמלצות הללו, תציב את הארגונים המוסלמיים במעמד כמו-מונפוליסטי: הם יעשו למקור היחיד למידע על אודותיהם. זהו צו מידע טוטאליטרי מושלם. אם פתח שכזה ייפער בעתיד, אין ספק שכל השדולות יזדרזו להיכנס לתוכו – מפלגות פוליטיות, פרוטסטנטים, קתולים, יהודים, רב-לאומיים, כולם.
- ממשלת בריטניה לא נפלה למלכודת זו וסירבה בתוקף לדרישות ECRI – היא הודיעה למועצת אירופה כי "ממשלת בריטניה מחוייבת לעתונות חופשית ופתוחה ואינה מתערבת במה שהעתונות מפרסמת או לא, כל עוד העתונות מצייתת לחוק."

הביטוי שפוטין לעולם לא משתמש בו לגבי הטרור

אנדרו א. קריימר – ניו יורק טיימס

תחת זאת, האסטרטגיה הרוסית נגד טרור התמקדה במימון ובגיבוי צבאי של מנהיגים מוסלמים מתונים, ופריצת הדרך במלחמה בצ'צ'ניה ארעה כשהאימאם של האזור, אחמד קאדירוב, עשה יד אחת עם הצבא הרוסי. בנו, ראמזן קאדירוב, מנהיג כיום את האזור. אלא שבעוד הקרמלין מקרב אליו את המנהיגים האיסלמיים שהוא רואה כחלק המרכזי באסטרטגיה שלו נגד הטרור, לא התנזר מהבחנה על פי השתייכות דתית.

ממשלת רוסיה תמכה במערכה של משפחת קאדירוב להחיות את האיסלם הסופי המסורתי בצ'צ'ניה כמשקל-נגד לפלג הוואהאבי, המחמיר יותר, אליו משתייכים בדלנים רבים. הפלג הוואהאבי הוצא אל מחוץ לחוק בפרובינציה מוסלמית אחרת, דגסטאן, שמתרחשת בה תסיסה, וחסידיו נרדפים ברוסיה, על פי המידע בידי ארגוני זכויות האדם.

עם זאת, חשיבותה של הברית עם מנהיגים איסלמיים מתונים ניכרה בפיוסם של צ'צ'ניה וואזורים אחרים בצפון הקווקז, שחדלו להוות איום בטחוני ממשי לרוסיה.

"פוטין שולט במדינה מרובת-דתות", אמר אורחן דז'מל, פרשן לעניני איסלם בראיון טלפוני, והדגיש כי בארה"ב, בניגוד לרוסיה, המוסלמים אינם כוח פוליטי בעל עוצמה רבה. "הוא אינו יכול לומר 'טרורזם איסלמי' מסיבה פשוטה. הוא פשוט לא רוצה לגרום לניכור של מיליוני רוסים." המונח המועדף בשיח הפוליטי הרוסי הוא "טרור בינלאומי". כששוחחו בטלפון באחרונה דנו טראמפ ופוטין ב"שיתוף ממשי" בלחימה נגד ארגוני טרור הלוחמים בסוריה. הם יכולים להסכים על אויב. אבל הודעת הקרמלין דיברה על "קדימה על איחוד הכוחות במאבק נגד האיום המרכזי – הטרור הבינלאומי".

נשיא רוסיה, ולדימיר פוטין כמעט לא מחמיץ שום הזדמנות להתבטא בנוקשות לגבי הטרור, וזכורה אמירתו על כך שיימצא טרוריסטים צ'צ'נים ב"מחראות" ו"יגב להם את הצורה". פוטין והנשיא טראמפ מזלזלים במפגיע בתקינות הפוליטית, ודומה שמצאו שפה משותפת לגבי המאבק בטרור – למעט בנקודה אחת, שהיא – מה לעשות? – השפה.

במהלך מסע הבחירות שלו, קשר טראמפ את האיסלאם בטרור ומתח ביקורת על הנשיא אובמה שסירב להשתמש במונח "טרור איסלמי ראדיקלי". ואולם, הנשיא פוטין, שהנשיא טראמפ לא מסתיר את הערכתו כלפיו, עשה במשך יותר מעשור בדיוק מה שעשה הנשיא אובמה. הוא מעולם לא תיאר את הטרוריסטים כ"איסלמיים" ועשה כמיטב יכולתו, שוב ושוב, לגנות ביטויים שכאלה.

"הייתי מעדיף שהאיסלאם לא יצויין לשווא לצד הטרור", אמר במסיבת עיתונאים בדצמבר, בהשיבו לשאלה על אודות המדינה האיסלמית [דאעש]. ארגון שכונה לעתים קרובות מאוד כ"מה שמתקרא המדינה האיסלמית", וזאת על מנת להדגיש את ההבחנה בין הארגון לבין דת האיסלם.

בעת חנוכת מסגד במוסקווה, ב-2015, דיבר פוטין על טרוריסטים במזרח התיכון "שמנצלים בציניות את הרגשות הדתיים למען כוונות פוליטיות". באותה הזדמנות אמר פוטין גם כי "הטרוריסטים מהארגון המתכנה מדינה איסלאמית מעמידים בסכנה אחת הדתות הגדולות בעולם, מעמידים בסכנה את האיסלם, זורעים שנאה, הורגים בני אדם, בכלל זה כוהני דת" והוסיף כי האידיאולוגיה שלהם בנויה על שקרים ועל עיוותים בוטים של האיסלם. הוא ציין בזהירות כי "המנהיגים המוסלמים מפעילים את השפעתם באומץ וללא מורא כדי להתנגד לתעמולה קיצונית זו."

וכיוון שהמדובר ברוסיה, אי-קבלתה של תפיסה זו שנקבעה על ידי הקרמלין מהווה עברה פלילית. החוק דורש מהתקשורת הרוסית לציין בכל איזכור של דאעש כי זהו ארגון טרור שהוצא אל מחוץ לחוק, לבל תחשב אמירה לגבי "המדינה האיסלמית" כפגיעה בדת האיסלם.

פוטין אינו נוקט עמדה זו כדי להרגיע את הליברלים המערביים, אותם הוא מבטל ממילא בהיותה צבועים, כדבריו. "פוטין מתגאה ביכולתה המודיעינית של רוסיה," – כך נכתב במחקר של מכון ברוקינגס העוסק בשלב המוקדם של גיבוש המדיניות נגד טרור. "המנהיגים הרוסים חושבים שהם מכירים את האויב", והוא אינו ממשלותיהם של מרבית המדינות המוסלמיות, כמו עיראק ואיראן, או רוב המוסלמים החיים ברוסיה.

